

der efter den nuværende radikale Opfattelse maa anse for mulige. At der til Bestridelse af Neutralitetshævdelsen under Krigen for-dres et ganske anderledes betydeligt Skibs- og Menneskemateriale, er en Kendsgerning, og at den daværende radikale Regering ind-saa Nødvendigheden heraf, fremgaar bl. a. klart af, at der ingen Sinde fremkom blot en Antydning af Forslag om Indskræn-ning af Flaadens Sikringsstyrke under Verdenskrigen.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen kom i Gaar ind paa en Kritik af det Forslag, der foreligger, om en Ordning af Flaaden, og hvorom der er opnaaet Enighed mellem det konservative Folkeparti og Venstre. Det maa have været en ubehagelig Opgave for det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, for jeg ved godt, at han fra gammel Tid egentlig er en Ynder af vort Flaadevæsen. Han har levende interesseret sig for det i tidligere Tid, og nu har han faaet den pinlige Opgave at kritisere det Forslag, der fore-ligger. Jeg skal gøre et Par Bemærkninger i den Anledning. Kan det trøste det ærede Medlem, at Ordet „mindst“, som han har nævnt over 10 Gange, og som han har ønsket slettet i Bestemmelsen om Antallet af Skibe og Mængden af Tonnage, udgaar, skal jeg ikke have det fjerneste imod det. Det hører til de Ting, man kan forhandle om i Udvalget.

Ved Opstillingen af Flaadeplaner i Venstres og de Konservatives Forslag har det været et ledende Synspunkt, at der i Linien skulde opføres de Skibe, der benyttes til den almindelige Øvelse og Uddannelse i Tjenesten, og som derfor nødvendigvis bør vedligeholdes og tilses Aar ud og Aar ind. Se, disse Skibe er for Orlogsskibenes Vedkommende, saaledes som denne Type foreslaas benævnt, de nu-værende Kystforsvarsskibe „Herluf Trolle“, „Olfert Fischer“ og „Peter Skram“, hvortil endvidere kommer „Niels Juel“, der snart er færdig, samt de to Krydsere „Hejmdal“ og „Gejser“. Disse Skibe repræsenterer til-sammen henimod 18 000 Tons, og da de alt-saa benyttes til Stadighed, har man anset det for rettest, at de opføres under Linien. For Torpedobaadernes Vedkommende har man tænkt sig, at de ifølge den beskudte Ramme, som Nybygningskontoen tillader, ved kommende Nybygninger skulde bygges noget større, for at disse Fartøjer kunde yde noget bedre Boligforhold for det menige Mandskab, som det ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem af Venstre, der talte ved Mødet i Aftes. At tale om en Forøgelse af Flaaden, naar baade dens Nybygnings-konto og Personalet indskrænkes, forekom-

mer der mig ikke at være nogen god Mening i. Selvfølgelig kan man gaa den Vej at hen-føre en Del af Materiellet til Flaadens Re-serve og derved lade den figurere med en mindre Tonnage; men Forslagsstillerne har anset det for naturligt og mest i Overens-stemmelse med de faktiske Forhold at lade det Materiale, der til Stadighed er til Tje-neste, henføre under Linien, og om nogen Forskydning til Gunst for en større Flaade-plan er der saaledes ikke Tale.

Naar det ærede Medlem Hr. P. Munch i sine Udtalelser har villet give det Ud-seende af, at det er Perioden fra 1908 til 1914, der særlig har været afgørende for ham med Hensyn til Spørgsmaalet om Englands svig-tende Evne til at føre en Aktion i Østersøen paa Grund af den tyske Flaades rivende Vækst — saaledes forstod jeg i hvert Fald det ærede Medlem —, og at der deri maa søges Undskyldning for hans svigtende Evne til før 1908, da han skrev sine berømte Profe-tier i „Det ny Aarhundrede“ om den mili-tære Situation i Verden i Almindelighed og i Danmark i Særdeleshed, saa beror dette paa en fuldstændig Misforstaaelse, for allerede adskillige Aar før Verdenskrigen var det jo bekendt i vide Kredse herhjemme, hvor-ledes Forholdene havde udviklet sig, da er-kendte man Danmarks isolerede Stilling under en Stormagtskrig, hvor Tyskland og England vilde være Parthavere, og de mari-time Myndigheders Holdning herhjemme i Augustdagene 1914 var dikteret af de Syns-punkter, der var Resultatet af flere Aars Overvejelser af Sagen. Men det viser til fulde, at man ikke har været rigtig klar over disse Forhold, og det ærede Medlem kan heller ikke sige, at hvad han senere i denne Henseende har oplevet, har været Grunden til, at han har forandret Syns-punkt angaaende Spørgsmaalet om Store Bælt og om Mineudlægning eller Ikke-Mineudlægning i Øresund og Store Bælt. Thi det nytter jo ikke, at det ærede Medlem siger, at Udviklingen fra 1908 har forandret hans Synspunkt i den Henseende. Det ærede Medlem har udtalt den Opfattelse, at man ikke skulde spærre hverken Øresund eller Store Bælt med Miner, Fartøjer eller Forter. Men det ærede Medlem — det er jo en Kends-gerning — har ikke skiftet Anskuelse paa dette Punkt, før Dagen før han udlagde Minerne. Der er ingen som helst Tilkende-givelse fra det ærede Medlem eller fra den radikale Regering om, at den har skiftet Anskuelse med Hensyn til Spørgsmaalet om at betragte Store Bælt som en Mellemvej mellem to Have, Kattegat og Østersøen, og at man derfor ikke skulde spærre dette